

Okyanus anı

Yavuz DEMİRKIRAN

Okyanus anı

Yavuz DEMİRKİRAN

Okyanusun derinliklerinde, güneş ışığının mavi kurdeleler gibi dans ettiği yerde, Daisy adında genç bir yunus yaşırdı. Pürüzsüz açık mavi derisi, soluk gümüşü bir karnı ve merakla parlayan parlak koyu mavi gözleri vardı. Alnında küçük, beyaz, yıldız şeklinde bir iz, bir yüzgecinin etrafında ise örülmüş bir yosun bileziği vardı. Daisy evinin yakınındaki mercan resifini keşfetmeyi çok severdi.

Resif kalabalık ve neşeli bir yerdi. Yosunlu yeşil-kahverengi kabuğu ve yuvarlak, kabuk çerçeveli gözlükleri olan yaşlı deniz kaplumbağası Büyükbaba Finn sık sık orada hikâyeler anlatırdı. Sarı benekli, parlak turuncu bir denizatı olan Pip, küçük yosun çantasında mesajlar taşıyarak oradan oraya fırlardı. Büyük, güçlü kısıkaçları olan koyu kırmızı yengeç Snap, mavi kabuk kalkanı sırtına bağlı halde kumlu zeminde tıpır tıpır yürürdü.

Sessiz bir sabah, suyun içinden alçak bir uğultu geçti. Ardından mercanları titreten derin, gümbür gümbür bir çınlama geldi. Daisy bunu kemiklerinde hissetti. 'Okyanus Çanı!' diye soludu Büyükbaba Finn. 'Deniz yardıma ihtiyaç duyduğunda çalar.' Daisy'nin parlak gözleri kocaman açıldı. 'Nereden geliyor?' diye sordu. 'Mercan Dağı'nın altından,' dedi Büyükbaba Finn. 'Ama kimse onun bu kadar yüksek sesle çaldığını yıllardır duymamıştı.'

Daisy'nin kalbi hızlı hızlı çarpıyordu. 'Gidip ne olduğunu göreceğim,' dedi. 'Uyarı ciddiye alınmalı.' Büyükbaba Finn yavaşça başını salladı. 'Dikkatli ol, küçüğüm. Ve unutma, çan hepimiz için çalıyor.' Pip yanlarına fırladı, yeşil gözleri kocamandı. 'Ben de geliyorum!' diye cıvıladı. 'Mesajları hızlıca taşıyabilirim.' Daisy gülümsedi. 'Yakınımda kal, Pip. Hızlı yüzgeçlerine ihtiyacımız olacak.'

Daisy ve Pip, okyanus tabanından yükselen dev, mor-kahverengi bir zirve olan Mercan Dağı'na doğru yüzdüler. Su daha soğuk ve daha karanlık hale geldi. Çan yeniden çaldı, bu kez daha yüksek sesle ve etraflarındaki kayalar titredi. 'Bak!' diye fısıldadı Pip, kıvrık kuyruğuyla işaret ederek. Dağın eteğinden bir kum bulutu yükseldi ve küçük taşlar yan tarafından aşağı yuvarlandı.

Daisy, dönen kumun içinden baktı. Mercan Dağı'nın eteğinde dev kayalar yer değiştiriyor ve birbirine sürtünüyordu. Yavaşça, tüm arkadaşlarının yaşadığı resife doğru kayıyorlardı. 'Ah hayır,' diye fısıldadı. 'Eğer bu kayalar hareket etmeye devam ederse resife çarpıp her şeyi ezerler!' Çan yeniden çaldı, sanki onu acele etmeye teşvik ediyordu.

Daisy, Pip'e döndü. 'Hemen herkesi uyarmalıyız,' dedi. 'Geri fırlayıp onlara taşınmaya hazırlanmalarını söyleyebilir misin?' Pip başını salladı, turuncu benekleri parladı. 'Ben denizdeki en hızlı habercisiyim!' Küçük yüzgeçleri vınlayarak fırlayıp gitti. Daisy kayan kayalara daha da yaklaştı ve dikkatle izledi. Herkes için güvenli bir yol bulması gerekiyordu.

Resifte, Pip bir sıçrayışla geldi. 'Çan bizi uyarıyor!' diye bağırdı. 'Kayalar resife doğru kayıyor! Daisy güvenli bir yere taşınmamız gerektiğini söylüyor!' Hayvanlar telaşla konuşmaya ve paniğe kapılmaya başladı. Ama Büyükbaba Finn uzun bir yüzgecini kaldırdı. 'Sakin olun, arkadaşlar,' dedi nazikçe. 'Daisy cesur ve akıllı. Uyarıyı dinlemeli ve birlikte çalışmalıyız.'

Yengeç Snap büyük kısıkaçlarını takırdattı. 'Ben yardım edebilirim,' diye homurdandı. 'Bu kısıkaçlar güçlüdür. Küçük kayaların arasından bir yol açarım.' Mavi kabuk kalkanı parlayarak öne doğru tıpır tıpır yürüdü. Küçük hayvanlar kendilerini daha güvende hissederek onu izlediler. 'Nereye gideceğiz?' diye sordu küçük bir balık. Büyükbaba Finn buruşuk burnuyla işaret etti. 'Resifin ötesindeki derin kumlu ovaya. Orada güvendeyiz.'

Daisy olabildiğince hızlı resife geri yüzdü. 'Beni takip edin!' diye seslendi. 'Yakın kalın ve birbirinize yardım edin!' Hayvanlar bir sıra oluşturdular. Snap sağlam kıskaçlarıyla küçük kayaları yoldan çekti. Pip sıranın ilerisinde ve gerisinde fırlayarak kimsenin geride kalmadığından emin oldu. Büyükbaba Finn, kehribar rengi gözleri tetikte ve sevgi dolu, arkada yavaşça ilerledi.

Aniden bir gmbrt suyu sarstı. Bir kaya yıęını ařaęı kayarak nlerindeki yolu kapattı. Kk hayvanlar řařkınlıkla soludu. 'Kapana kısıldık!' diye baęırdı minik bir karides. Ama Daisy sakin kaldı. 'Takım alıřması, millet!' diye seslendi. 'Snap, řu kayaları yana itebilir misin? Pip, herkese sabırla beklemelerini syle.' Snap bacaklarını saęlamca yere dayadı ve tm gcyle yklendi. Kayalar yuvarlanıp yolu atı.

Yol açılınca hayvanlar aceleyle ilerlediler. Daisy onları uzun deniz çayırlarından oluşan bir ormanın içinden, sallanan anemonların yanından ve yumuşak süngerlerden oluşan bir sırtın üzerinden geçirdi. Pip ileri geri fırlayarak onları cesaretlendirdi. 'Neredeyse geldik!' diye seslendi. Büyükbaba Finn, yaşlı yüzgeçleri yorgun olsa da gülümsedi. 'Başarıyoruz,' dedi. 'Birlikte başarıyoruz.'

Sonunda derin kumlu ovaya ulařtılar. Orası sessiz ve aıktı, dinlenmek iin bolca yer vardı. Hayvanlar kendilerini yere bıraktılar, gven iindeydiler. Arkalarında, kayalar eski yerlerine yerleřirken resif gmbrdedi. Daisy arkasına baktı ve iini sıcak bir his kapladı. 'Uyarı tam zamanında geldi,' dedi. 'Ve herkes yardım etti.'

Büyükbaba Finn hayvanları etrafına topladı. 'Okyanus Çanı bizi uyarmak için çalar,' dedi. 'Ama uyarılar ancak dinlersek ve birlikte harekete geçerse işe yarar.' Gururla Daisy'ye baktı. 'Sen cesur ve hızlıydın, küçüğüm, ve bize takım çalışmasının bizi güvende tuttuğunu hatırlattın.' Daisy'nin gümüşü karnı pembeye döndü. 'Sizler olmadan bunu başaramazdım,' dedi.

O akşam an bir kez daha aldı, yumuřak ve nazike. Bu kez mutlu bir řarkı gibi geliyordu. Hayvanlar sevinle bağırdılar. Pip suda kk bir dans yaptı ve Snap kısıkalarını salladı. Daisy arkadaşlarına glmsedi. 'an yardıma ihtiyacımız olduėunda hep alacak,' dedi. 'Ve biz de her zaman cevap vereceėiz.'

O günden sonra resifin hayvanları Okyanus Çanı'nın dostları olduğunu biliyorlardı. Onun uyarısını dinlediler ve birbirlerine yardım ettiler. Daisy yosun bileziğini ve yıldız şeklindeki izini korudu ve uyarılar ciddiye alındığında ve herkes yardım ettiğinde bir topluluğun geliştiğini asla unutmadı. Okyanus, çan hepsinin üzerinde nöbet tutarken güvende ve neşeli hissetti.